

Blij en vrolijk (een hemelsevaderdag) 1 Kron. 29: 10-18; Lucas 13;10-17

Liturgie

<https://youtu.be/c9N6oYR6oX8> Welkom in Gods huis, LEV. Dit nummer 1 of 2 x voor de dienst draaien.

Mededelingen en handdruk

Ps 47: 1, 4 Juich, o volken, juich, handklap en betuig / God voert zijn bewind, waar men volken vindt (Melisa)

Votum en Groet

Opw. 553 Laat het feest in de huizen <https://youtu.be/wo319c97t6Q?feature=shared>

Hemelse Vaderdag (moment met extra aandacht voor de kinderen.

Gods woorden in vragen

NPB 112:1,2 Gelukkig is wie in zijn leven / De mens die wandelt op Gods wegen

Verzamelen gebedspunten

Gebed; afsluiten met opw. 136 Abba, Vader.

Bijbellezingen: 1 Kron. 29: 10-18; Lucas 13;10-17

NPB 98:1,2 Zing voor de Heer om hem te eren / Juich aarde om de Heer te prijzen

Preek: blij en vrolijk (blijdschap en vreugde)

NPB 34: 1,2 Er gaat geen dag voorbij / Wie opzien naar de Heer

Dankgebed

Collectemoment met als luisterlied: <https://youtu.be/fhIFP8AzzGk> Liefde, blijdschap, vrede; Opw. Kids 70

GK 254 Komt laat ons vrolijk zingen / Die heuvels schiep en dalen / O God, die ons in Christus

Zegen

Preek

Enige tijd geleden schoot een gemeentelid mij aan. Ik mis in onze kerk best weleens de blijheid. Aan deze constatering werd een vraag verbonden. Kun je daar niet een keer over preken? Vandaag is het vaderdag. Dat vind ik een mooi moment om bij deze vraag stil te staan. We zijn toch blij en vrolijk? Het is voor ons toch iedere dag een Hemelse-Vaderdag; in ieder geval iedere zondag? Je staat toch iedere zondag stil bij wat je vader in de hemel heeft gedaan?

Net als je vandaag denkt aan alles wat je aardse vader voor je gedaan heeft. Waar je hem als kind voor bedankt. Ik weet wel dat ik ooit een keer met een papieren stropdas in de kerk zat. Voor de liefste papa. Maar misschien heb je wel een andere ervaring. Heb je helemaal geen goede herinneringen aan je eigen vader. Je hebt gelijk, aardse papa's kunnen tegenvallen. Sommige papa's hebben het vaderbeeld echt verprutst. Toch je hemelse Vader echt anders. Hij heeft alles wat jij verprutst hebt, goed gemaakt. Dat geldt ook voor jou als papa of mama. Zelfs als je in die rol te kort geschoten bent. Je hemelse Vader schiet nooit te kort. Hij is in alles overvloedig. Want jij bent zijn kind.

Dat maakt je blij en vrolijk De bijbel gebruikt net even andere woorden. Blijdschap en vreugde. Sommige uitleggers wijzen er op dat blijdschap over het voelen van binnen gaat; vreugde is dan de wijze waarop de blijdschap wordt gevierd, naar buiten komt. De Bijbel gebruikt deze woorden deze twee woorden 100% synoniem gebruikt. Je hoeft dus niet te zoeken naar nuances, naar betekenisverschillen tussen deze twee begrippen. Ze zijn vooral bedoeld om elkaar te versterken. Het is een Hebreeuwse manier om een beleving dieper en intenser te maken. Het stapelen van woorden waarmee eigenlijk hetzelfde wordt bedoeld. Door het steeds even iets anders te zeggen, wint het aan kracht. Variaties op een thema. Ook wij gebruiken in sommige situaties de kracht van het stapelen: . Als je iemand willen overtuigen, als je echt je gelijk willen halen, zeg je steeds hetzelfde maar met andere woorden. Daaraan hoort de ander dat het serieus is. 'Ik heb recht op

mijn aankoopbedrag. Ik wil mijn geld terug.. Ik ga niet weg, voordat u het gegeven heeft.' 'Oeps, deze klant laat zich niet afschepen.'

Blijdschap, vreugde, verheugen. Stapelwoorden. Het laat zien dat God het belangrijk vindt dat je blij bent, vrolijk bent! Blijdschap in de Bijbel is niet iets plats,; het kent lagen. Het lijkt op een akkoord zoals we die in de muziek kennen. Een akkoord is opgebouwd uit verschillende noten, tonen. Samen vormen zij een vol klinkend akkoord. Blijdschap in majeur. De eerste toon die het oude testament laat klinken, is: **verheug je over al het goede**. Ps 104: 14,15: *'zo zal de mens brood winnen uit de aarde, wijn die het mensenhart verheugt, geurige olie die het gelaat doet stralen, ja brood dat het mensenhart versterkt.'* Hoor je dat het over hele gewone dingen gaat? Over eten en drinken. Over je shampoo, zeep en dag- en nachtcrème. Je dagelijkse verzorging. God wil dat je er blij mee bent. Niet een beetje, maar overvloedig. Maak er gerust een feestje van. Het is een belangrijk element. Geniet van wat God je geeft!

De tweede toon in dit vrolijke akkoord is die van **dankbaarheid**. Alles komt van de Heer. Hij is de gever. In vers 14 van het gelezen gedeelte uit Kronieken staat het heel duidelijk: *'Alles is van U afkomstig, alles wat wij U schenken, komt uit uw hand.'* Het is net als het Vaderdagcadeautje. Je kind is blij dat hij of zij je iets kan geven. Om je blij te maken. En je bent er blij mee. Of het nu een zelfgemaakt dingetje is, een papieren stropdas of een klein gekocht cadeautje. Maar niets van wat een jong kind geeft, komt van het kind zelf. Als ouder hebt jij het mogelijk gemaakt. Toch maakt het je blij. Het gaat niet om de herkomst van het geschenk, maar om het hart waarmee het gegeven wordt.

Voel je dat de dankbaarheid het genieten verdiept. (...) Juist omdat de blijdschap zijn oorsprong in God vindt. God is de bron van blij zijn, van vrolijk zijn. Daarom hoort het summum, het hoogtepunt van blijdschap in de eredienst thuis. Achter die onschuldige klinkende vraag: ik mis de blijheid in de gemeente, zit een ernstiger probleem. Zijn we nog wel blij met God? (...) Beseffen we nog wel welk offer er nodig was om ons in zijn Naam bij elkaar te brengen? (...)

Dat brengt ons bij de derde toon in het akkoord. Blij zijn is een **opdracht**. Wees blij. Verheug je. Jubel. De psalmen grossieren in de oproepen om blij te zijn. Verblijd je in de Heer. *Happy clappy* is niet iets van bepaalde enthousiaste pinkstergroepen met hun worship-diensten. Het is iets waar de psalmen ons toe oproepen. Psalm 2, 33,68, 81, 98. Je hoort het doorklinken in de liederen in deze dienst. Wees blij, wees vrolijk in de Heer. Het gaat niet om diensten met alleen maar blijde liedjes en opbeurende preken. In de blijdschap van de bijbel klinkt altijd de boodschap door van jezelf geven aan Hem die jou schiep. Ben je zo blij, dat je een pas op de plaats maakt, je omkeert en in zijn armen valt?

De opdracht om blij te zijn, brengt je ook iets goeds. Doordat je je blijdschap in God zoekt, in Jezus vindt, vanuit de Geest beleeft, *wórd* je beschermd. Het beschermt je tegen droefheid over zonden. Je kan zo moe worden van het steeds weer vallen in zonden. Van steeds weer de gevolgen van zonden te ervaren. Je kan moe worden van de klimaatcrisis. Van het onomkeerbare bederf dat wij veroorzaken. Menselijk leven is zo dodelijk. En toch, toch: als alles wegvalt, *blijft* de diepste vreugde. Je blijheid en vreugde wordt niet weggespoeld door overstromingen, door stijgende zeespiegels. Wordt niet gedempt door mislukte oogsten, door stille lentes zonder leven. Het uitsterven van allerlei soorten en rassen is niet het einde van God. De vreugde in God beschermt je tegen het bij de pakken neer zitten. De jubel over zijn Naam kan niet overschaduw worden. Dat klinkt misschien goedkoop, maar dat is het niet! De profeet Habakuk heeft dat geweldig onder

woorden gebracht. Zelfs als alles wegvalt, als de vijgenboom niet meer bloeit, dan nog – nochtans zegt een lied – zal ik juichen in de Heer. Juichen weer zo'n stapel woord bovenop blijdschap en vreugde. Om dat te begrijpen, moeten we naar het nieuwe testament.

Op het eerste gezicht lijkt de uitbundigheid verdwenen in het nieuwe testament. Het jubelen naar buiten toe lijkt vervangen door de jubel van het hart. Meer binnenpret, meer ingetogen. Of is dit maar schijn? Het evangelie betekent toch een blijde boodschap. Een vrolijk bericht. Vrolijke berichten toveren toch een lach op je gezicht. Denk maar aan de reclame van de post: kaartje, kleine moeite, groot plezier. Zo'n klein kaartje met: ik denk aan je, of gefeliciteerd, of deze dagen geslaagd hoera het zijn toch opstekers? Mijn schoonzus had de week voor haar sterven alle kaartjes – het waren er honderden – aan een paar lijnen in de kamer op laten hangen. *'Al die mensen die aan mij denken'*. Het maakte haar blij en dankbaar, ondanks haar situatie.

We hebben aan het begin van de dienst een stuk uit Lucas gelezen. Dat is niet voor niets. Lucas is – las ik ergens – het evangelie van de vreugde. In onze woorden een **vrolijk evangelie**. Met Jezus Christus in het centrum. Maria, als moeder van alle gelovigen, verblijdt zich in God, haar Redder. De

engelen die het uitschreeuwen over de velden van Efrata. Vreugde, vrolijkheid zal het volk ten deel vallen. Eén groot wees blij, wees blij. Waarom? Omdat Jezus is geboren. Onze vreugde ligt in het feit dat de eeuwige zoon van God zijn heerlijkheid heeft verlaten en een sterfelijk mens is geworden. In *díe* liefdedaad van God, ligt de *brón* van *óns* blij zijn. Dat die blijdschap beschermend is, blijkt wel uit Lucas weergave van de zaligspreekingen (6:23): *'Gelukkig zijn jullie wanneer de mensen jullie omwille van de Mensenzoon haten en buitensluiten en beschimpen en je naam door het slijk halen'*. Kun je je het nog erger voorstellen: gehaat worden, buitengesloten worden, beschimpt worden, door het slijk gehaald worden? Dat is toch pesten in het kwadraat! Jezus feliciteert je: *'Wees verheugd als die dag komt en spring op van vreugde., want jullie zullen rijk beloond worden in de hemel.'* Het lijden van deze tijd weegt niet op tegen de heerlijkheid die komt. Zie je hoe uitbundig en weinig ingetogen het evangelie hier is. Het zet de ramen open. In een uitzichtloze situatie leert je hemelse Vader over de ellende heen te kijken. Te zien wat zijn toekomst jou brengt. Zet door mijn kind, want dit wil ik met jou delen. Houd vol, houd moed.

In het gelezen gedeelte uit Lucas 13 zien we de vreugde terug komen. Het is Sabbat. Zo'n dag dat je niet mag werken. In de synagoge zijn een zieke vrouw en Jezus aanwezig. Jezus geneest de vrouw en de baas van de synagoge wordt boos. Zo'n genezing doe je maar door-de-weeks, maar niet op de Sabbat. Maar Jezus laat zien dat de genezing geen dag had mogen wachten. De vrouw was gebonden door de Satan. Als zelfs de meest vrome Jood zijn ezel losmaakt om op de Sabbat te eten en te drinken, mocht Jezus deze dochter van Abraham niet vastgebonden laten staan. De leiders schamen zich, maar het volk, de menigte was verheugd. Het hoera en halleluja was niet van de lucht. Het evangelie van bevrijding maakt blij.

Die blijdschap zet zich door. Als Jezus op weg gaat om te sterven. Als Jezus is opgestaan. Het klinkt door in Handelingen. Het klinkt door in het zingen van Paulus en Silas in de gevangenis. In de brieven van Paulus (Fil. 4;4) *Laat de Heer uw vreugde blijven; ik zeg u nogmaals wees altijd verheugd!* Je ziet: er is geen trendbreuk tussen het oude en nieuwe testament. Ook hier worden de begrippen gestapeld, de oproepen herhaald, verdubbeld. Wel is er een diepe laag bijgekomen: Christus! Was het OT nog het boek van de beloofde land hier op aarde; het NT is het boek van de nieuwe hemelaarde. Steeds duidelijker wordt het dat we onze vreugde niet vinden in het hier en nu, maar in de wederkomst van Christus. Op die manier *blij zijn met wat komt, ondanks* leert de heilige Geest. De Geest die Christus ons geschonken heeft met Pinksteren. De vrucht van de Geest die uit zoveel smaken bestaat. (het luisterlied tijdens de collecte gaat daarover). Eén van

die smaken is blij zijn, vrolijk zijn. Het is een blijheid die onder de meest extreme omstandigheden blijft bestaan. Zelfs als je bestaan zonder uitzicht is, heb je uitzicht op de verlossing. Daarom kunnen christenen in Gaza, aan het front van Oekraïne, in rampgebieden, in de gevangenissen van de totaalregimes zich in de Heer verheugen. Want de dag van de Heer komt. Niet goedkoop, maar duurbetaald door onze Heer Jezus.

Dus die broer of zus die de blijdschap, de vreugde miste, heeft wel een punt. Want blij zijn in het kwadraat, zeg maar stapelblij is een kenmerk van ons. We zijn blij om wat God geeft, we zijn blij omdat we dankbaar zijn en we zijn blij omdat God dat van ons vraagt. We zijn blij omdat God ons beschermd.

Ik citeerde net de dubbele oproep uit de brief aan de Filippenzen. Als we daar doorlezen zien we waar de blijdschap toe leidt: *laat iedereen u kennen als vriendelijke mensen*. Was dat vanmorgen zichtbaar? Bij het welkom? Bij het binnenkomen? Of zat u nog vast in uw ochtendhumeur of gejaagde ochtendritueel?

Wees blij, wees vrolijk, wees vriendelijk. Vier iedere zondag een blijde hemelsevaderdag. Zo win je de ander voor Christus en blijf je in Hem. Wij hebben wat te vieren, halleluja! (...) Amen